

This Diasporic Space ...

Creative Renderings, Critical Reflections

Αναχώρηση για Αμερική, 2 Δεκεμβρίου 1892

Σύμφωνα με τον Walter Benjamin, οι σιδηροτροχιές συνδέονταν με έναν «ιδιόμορφο και απaráμιλλο ονειρικό κόσμο», με έναν κόσμο που οι πρώτοι ταξιδιώτες τρένων τον συσχέτιζαν με την πρωτόγνωρη ευθύτητά τους μέσα στο τοπίο, με την ευθυγραμμισμένη γεωμετρία τους ή με τη γενικότερη σύγκλισή τους σε δίκτυα. ... ενώ οι ταξιδιώτες της εποχής έμεναν αποσβολωμένοι από τις παράλληλες σιδηροδρομικές γραμμές που έμοιαζαν να χάνονται επ' άπειρον στο βάθος του ορίζοντα.

–Paul Dobraszczyk

Είκοσι λεπτά πάνω κάτω
από το χωριό ποδαρόδρομο
η υπόσχεση για το μέλλον
φυγόκεντρη αβεβαιότητα,
σταθμός.
Μέχρι εκεί που παίρνει το μάτι
–απεριόριστα θαρρεί κανείς–
κόβουν οι γραμμές τα χωράφια
την στροφή για το Τσούγκρανο
μαχαιρώνει τον λόφο του Πύργου
αιχμηρή ευθυγράμμιση,

αυστηρά παράλληλη.

Φαντασμαγορικό.

Καθλωμένος ατενίζει

όνειρο σε όρια.

Departure for America, 2 December 1892

According to Walter Benjamin, railway tracks had a “peculiar and unmistakable dream world” attached to them, one that, for early railway travelers, was related to their unprecedented straightness in the landscape, their geometric alignment, or in their wider convergence into networks. . . . while contemporaneous travelers were transfixed by the seemingly infinite recession of parallel tracks.

–Paul Dobraszczyk

Within twenty minutes more or less

Of the village by foot

The centrifugal uncertainty

Of the future’s pathways:

Railway station

As far as the eye can see

–boundlessly, one might say–

tracks cut through fields,

the curve to Tsougrano

Lacerates the hill of Pírgos

A phantasmagoria
of strict parallelism,
single-minded directness.
The mesmerizing sight
Of foreshortened Dreams.

Translation: Patricia Felisa Barbeito

Στρογγυλεύματα Μίας Μετανάστευσης

δύο λεωφόροι γλώσσες

δύο φυσαλίδες προφορές

δύο κουβάρια αποχαιρετισμοί

δύο σκιές ταυτότητες

δύο χαρακιές συνδυασμοί

δύο μεγαλεία ζωές

δύο λάντζες όνειρα

δύο αιώνες πίεση

δύο πέλαγα υπομονές

δύο εισιτήρια αγάπες

δύο καράφες παρανομίες

δύο τόνοι χαρταετοί

δύο χιλιόμετρα επανάληψη

δύο τηγανιές ζάρια

δύο πήχεις ποδιές

δύο πιστολιές απελπισία

δύο απλωτές σκυτάλη

μισή τιμή αυθεντικότητα

μισή πινελιά μπογιές

μισή γόπα επιλογές

μισή αρχοντιά ζωή

μισή σελίδα σιγουριά

μισή λίρα φιλία

μισή βόλτα φεγγάρι

μισή αιωνιότητα κρίση
μισή σταγόνα αδιάβροχο
μισή πεταλούδα ταχύτητα
μισή μεζούρα παρέλαση
μισή σπιθαμή παρκόμετρο
μισή ντουζίνα τράπουλα
μισή δραχμή κουλούρι
μισή δόση πρόταση
μισή μαγιά γνώση
μισή ορχήστρα φλερτ

μία μερίδα μετανάστευση

Thumbnail of Immigration

Two freeways of language
Two droplets of accent
Two bundles of farewell
Two shadows of identity
Two carvings of miscellany
Two lives of majesty
Two dirty sinkfuls of dream
Two centuries of adversity
Two oceans of fortitude
Two tickets of love affair

Two carafes of misdemeanor
Two tons of paper kite
Two kilometers of repetition
Two frying pans of dice
Two armfuls of apron
Two gunshots of despair
Two clotheslines of hand-me-downs

Half price of authenticity
Half a lick of paint
Half a roach of choices
Half a life of nobility
Half a page of stability
Half pound sterling of friendship
Half a round of moon
Half an eternity of crisis
Half a sprinkle of umbrella
Half a butterfly of speed
Half a measure of parade
Half a spark of parking meter
Half a dozen playing cards
Half a drachma of bagel
Half a dose of intention
Half a leavening of knowledge

Half an orchestra of flirtation

One serving of immigration

Translation: Patricia Felisa Barbeito

Estiatorio Zorbas

«—εμείς μεταναστεύουμε, εσείς μεταναστεύετε, αυτοί
μεταναστεύουν—»

—Μανόλης Αναγνωστάκης

«Busy»!

ορίζει η γραμματική του εστιατορίου και το
συρτάκι της εργατιάς
πατάει το γκάζι της εξουθένωσης.

Στης βάρδιας την δύση το σώμα του
σερβιτόρου κλίνει
την κούραση
στον πληθυντικό της.

(Και λοιπόν;)

Ουτοπία

«Εδώ στην ξένη χώρα . . . τι θα φάω, τι θα πιω, τι θα
στείλω στο χωριό—»

—Γιώργος Σκούρτης

Ελληνοαμερικανικό Σχολείο «Διγλωσσία»

Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

06/02/2015

Κλάδος Δεύτερος, Τρίτη Βαθμίδα – Απολυτήριες Εξετάσεις

Αντικείμενο Σπουδών: Διασπορική Ποίηση

Χρόνος Εξέτασης: Δύο ώρες

Θέμα Πρώτον:

Θεωρίστε το παρακάτω κείμενο του αναγνωρισμένου
Ελληνοαμερικανού συγγραφέα Σωκράτη Αντωνιάδη (1930–2007), από
την συλλογή «Της Εργατίας» (2000):

Χρονικό Με/Χωρίς Φιγούρες

01/31/88 balance \$0.81

η ισορροπία υδραργύρου παλεύει το υπό το μηδέν

02/28/89 balance \$77.23

ο μήνας που μαζεύει, βλέπετε

03/31/90 balance \$1.21

Μάρτης γδάρτης, ακάλυπτος μετανάστης

04/30/91 balance \$56.23

τόκοι εκείνης της πίτσας που αντισταθήκαμε

05/31/92 balance \$6.25

χαρτζιλίκι στην κυρά Νίτσα που έφευγε

06/30/93 balance \$132.79

επιταγή οικονομίας

07/31/94 balance \$111.23

ούτε και φέτος έχει Ελλάδα

08/31/95 balance \$37.27

δώρο για τα γενέθλιά της

09/30/96 balance \$11.00

μια απελπισία στρογγυλεύει το ισοζύγιο

10/31/97 balance \$221.28

delivering phone catalogues, διπλό μεροκάματο

11/30/98 balance \$27.18

«απρόβλεπτες έξοδοι»

12/31/99 balance \$25.67

κάτι φιλά για μπαρμπούτι με το Ελληνοαμερικανικό όνειρο

Ερωτήσεις:

1. Θα μπορούσε το είδος της γραφής αυτής να ονομαστεί ποίηση? Πώς θα το κατατάσσατε και με τι κριτήρια;
2. Αναφερθείτε στο βιβλίο «Εργατική Τάξη και Μετανάστευση» του Ηλία (Louis) Σπαντιδάκη, και εξηγήστε γιατί ο ομιλητής στο *Χρονικό Με/Χωρίς Φιγούρες* δεν στρέφεται προς την πολιτικοποίηση σαν μέσο επίλυσης των οικονομικών του προβλημάτων.
3. Θεωρείστε το ποίημα του Κωνσταντίνου Καβάφη *Μονοτονία* (1908), μέρος της διδακτέας ύλης, και ανακαλέστε τον στίχο «Και καταντά το αύριο πια σαν αύριο να μη μοιάζει». Ποιές συγγένειες και ποιές αποκλίσεις εντοπίζεται μεταξύ του ποιήματος αυτού και του *Χρονικό Με/Χωρίς Φιγούρες*;

Καλή Επιτυχία!

Ολιγόλεκτα

1. Μετανάστευσης Αναπαράσταση

Τον ρωτούσε, η ανθρωπολόγος, για τα πρώτα χρόνια της μετανάστευσης. Επίμονα. Τσουγκράνα η μνήμη στην γλώσσα. «Δύσκολα» είπε να πει, μπούκωσε άσφαλτο η σιωπή. Αναστέναξε. Χνότο αφωνίας διεκδίκησε χώρο στην εθνογραφία της.

2.

Πριόνιζε χρόνια εξάντληση σε μηνιαίες δόσεις. Κύρτωσε το σώμα, αγκύλωσε, κάτι σαν τεράστιο ερωτηματικό. Έτσι έφυγε, φέρετρο κατά παραγγελία. Αυτό που με τόσο μόχθο πάσχιζε να αποφύγει μια ζωή, στην κηδεία αδύνατον.

3. Ρυθμοί Εργασίας Κόβουν Γλώσσα

εδώ και τώρα
δώ κε ώρα

δεκάωρώ

4.

Δούλευε δύο δουλειές · άν έχανε τη μία περίσσευε μία μισή.

«Είμαστε Όλοι Μετανάστες»

«—το τζάκισες για να χορεύουν σείκ τα κωλόπαιδα—»

—Ντίνος Χριστιανόπουλος

ξενιτεμένη Κυρά Νίτσα να 'ξερεις

γιατί τσάκισες την μέση σου

την τσάκισες για να ορίζουν

την μετανάστευση οι μεσαίοι

Διγλωσσία αλά ελληνοαμερικανικά

Να δημοσιεύσω είπα κι εγώ
δυο δίγλωσσα στιχάκια
πόρτες χτυπώ εκδόσεων Αργό
κουφότητα πικρά σφηνάκια...

Πού 'ναι οι δίγλωσσοι θεσμοί,
η δίγλωσση κοινότης;
Πού των ντ και d οι καλπασμοί,
της ποικιλίας ο πότης;

Μονόκλ αγγλικής αγαπητοί
διπλή 'ναι μυωπία
ξένοι εξόριστοι E.T.
ελλείψει ήτα κοινωνία.

Όταν λοιπόν κληρονομίες
διθύραμβοι υμνούνε
ομόφωνες τσιριμονιές
κιτάπια γλώσσας πού 'ναι;

Στο LA μόδα έριζα τα παρδαλά στανζάκια
στης Ορλεάνης τα βαθιά το δίστιχον μπλοκάκι
στο Φρίσκο κι αν σπινάρισα οργανικά τιτλάκια
στημένο ραντεβού παντού το δύστυχον ποιητάκι.

Λέω λοιπόν ένα τουίστ του ράιντ
προς βόρεια του East astride
στης λεγομένης διασποράς
οικόπεδα
μην και προφτάσω
τις κόπιες να περάσω
στη λεγάμενη Andromeda
μιας κοπιάζουσας αγοράς. . .

Bilingualism ala Greek/American

Translation notes:

- “ippotis/ιππότης”: a knight (usually on horse); metaphorically, someone who defends a cause. But also, potis (πότης): drunkard.
- “asétora”: άσε τώρα (why bother?); also think, “Astoria” (in Queens)

To publish I dared to think
a bit of verse in bilingual ink
I knock on doors of Argot publications
deaf ears, ah, cheers in bitter potions...

Where’s the bilingual fora,
the bilingual community?
Where’s the galloping ρα and ra,
the ippotis of multiplicity?

Double myopia of a coquette
the monocle of English, dear sirs, yeah it is!
those societies defeating eta
exiled foreigners E.T.s

So when dithyrambs
heritage extol
I only hear “clapping of thumbs”
loss of language taking its toll

In L.A. for fashion I tossed some spotty stanzas disco,
in New Orleans the notepad sings the blues,
and did I ever spin some organic titles in Frisco!
the poor little poet still in pale hues

So I hitch my fate a ride
destination northeast astride

to the so-called diaspora
estate “asétora”
just so I get a chance, any
aim to offer the copies for a penny
to, let’s say, the Andromeda
of an exhausted agora. . .

• Translation Yiorgos Anagnostou. I thank Annamarie Buonocore, Krystalli Glyniadakis, and Gerasimus Katsan for translation tips. English translation published in *Voices of Hellenism* (2014)

Immigrant Poetics: Play as Performativity of the Self.

(Excerpts from an essay intertwining autobiography, scholarly reflection, and poetics. Published in *Ludics: Play as Humanistic Inquiry* (Palgrave Macmillan 2021).

...

“[The] pervasive anxiety that [the immigrant speaker] will get it wrong.”

I cannot possibly speak without an accent. I cannot possibly not speak about accents. As an immigrant who has been wrestling with American English, and, as a public speaker too, I have been preoccupied with accents. My own, other people’s accents, accents as a problem and accents as a creative potential. Speaking with an accent, as I do, accentuates, it seems, an interest in accents. Writing about them then seems the inevitable next step, my two cents in the discussion over accents.

Like all immigrants, I inhabit my accent. The mechanics of its sounds make it an organic extension of my Self. Accents are shadowlike, their scale and shapes being subject to change. In a power-laden situation, say an interview, the accent may veer out of control, dwarfing the Self. In the informal chat among friends, in contrast, the accent, relaxed, may flicker into liberating playful puns, which one cannot, absolutely not, ban!

One lives with accents the way one lives with one’s own body. An intimate companion of fluctuating frustration and fun. Both—the accent and the body—are needy too, a minefield of demands for care and attention.

This much is clear to me: immigrant accents may generate anxiety, charm, or thrill, depending on the individual speaker, setting, and use. The linguistic community within which they are enunciated plays a major role too.

Accents certainly raise the very real problem of effective communication. Signaling unfamiliar sounds, they test the boundaries of a language. They are rarely far from minor slippages or, dangerously, from major communication breakdowns.

“I found it hard to understand what was said to me, and people found it equally hard to understand me,” Indian-born author Anita Desai writes about her movement from British to American English. “I could not make the switch from tom-ah-toe to tom-a-to or frag-ile to frag-il; my jaw was too stubborn, my tongue too stiff” (Anita Desai. “Various Lives,” in *Lives in Translation: Bilingual Writers on Identity and Creativity*, edited by Isabelle de Courtivron, 11–17 [Palgrave MacMillan, 2003], 13). Accents may crash their speakers, steely axes decapitating confidence, plunging speakers into powerlessness and even inferiority.

But a poetic effect shadows the enunciation of an accent. Because accents flirt with multiple meanings—bad or bud? but or butt?—they infiltrate poetry into the everyday. Oh! The moment the status of a professor becomes the statues of a professor. Accents elevate the ordinary into the extraordinary.

Herein lies a power to motivate working with accents not against them.

...

As more with less

This
poem
must
be
as
short
as
possible
to
minimize
the
possibility
of
a
missed
ache

Immigrant Poetiζ

1.

cheaps and fish

i can afford

2.

my hurt hearts

3.

peace of language
haunts me.

Πολιτική Οικειο-ποίησης Ι

heri/heir

oinos/onions

aeras/areas

lepta/leapt

peponi/peptone

patata/papaya

varori/vapor

Ανυπάκουο το ηγεμονικό πληκτρολόγιο αφομοιώνει την μεταγραφή.

Την ιδέα αντίστροφα piano

χαρακώματα κιμωνίας πιάνω

– ξεκουρδίζω νοήματα.

aspire/άσπρο

arts/άρτος

stake/στέκι

paid/παιδί

cider/σίδερο

maize/μαζί

likes/λύκος

An idea is at stake: I aspire for the politics and arts of a new methodology in language teaching. She likes the idea.

Μια ιδέα είναι στο στέκι: Η πολιτική μιας νέα μεθοδολογίας στην διδασκαλία της γλώσσας (έχει) άσπρο φωμί. Είναι ιδέα λύκος.

Translations — Trancelations

Διευκόλυνση

If it were not for the Chair's generosity she wouldn't have finished the book.

Χωρίς την γενναιοδωρία της καρέκλας δεν θα τελείωνε το βιβλίο.

Επινοημένος Ελληνοαμερικανισμός

The car is serviced

Το αμάξι έχει σερβιρισθεί

Έμπειρος Ελληνοαμερικανός Οδηγός

τράφηκε με traffic

Μην τα χάσεις!

Φρέσκα στα**φύλια**, τραγανά!

Mint *aháseis!*

Fresh in kisses, crisp!

High joy

Γειά χαρά

Μέλι μου μη σε μέλλει το μέλλον

Sweetie do not sweat your sweetness

Χαράζω το όνομά σου = χαρά ζω

I dawn your name = I dawn

Ελληνοαμερικανική Διαφήμιση

Για διπλή ξεκούραση
κα**Nar**έδες
Έξ**Yπνο** Who**Zορι**
Οικογενειακή Αρμονία
Eco Family Friendly

Guarantine!

Fall / Fall

Author,
Fall Notice.

Φύλλο πέφτει
Νότισέ το!

=====

[Translation note:

*Διπλή σημασία μιας
λέξης – όπως Fall*

*Εικόνα φθινοπώρου – χαρακτηριστικό της
εποχής – φυλλοροώ*

Σχεδόν ομόηχες λέξεις / νότισε / notice /

*Σημασιολογική συσχέτιση / συγγραφές με
πένα νοτίζει το χαρτί/κρατάει ζωντανό το
υπό ξήρανση φύλλο...]*

Fall / Fall

Author,
Fall Notice.

Φύλλο πέφτει
Νότισέ το!

Υπόσχεση Ανθρωπογραφίας ή *Inferential Ethnicity*

Κατευθυνόμενη σφαίρα το Q
stops the conversation in its tracks.

Θρύψαλα το κ σε άναρχα ν
λείψανα δύο c το ε που ξεκίνησα
και το θ να χρειάζεται χαζαπλάστ.

Κραδάζει η 31st,
και οι θαμώνες του συλλόγου «Βατοπέδι»
σαν να συγχρονίζονται με το αλλού
που κάποτε ονομαζόταν ΣΕΚ

«Αθλητικός Όμιλος Κωνσταντινουπόλεως»

Μπαρ «Το Αγκίστρι»

Olympic Laundry

Steki Estia

Baptisms and Christenings To Noufaron

«Ομιλούμε Ελληνικά»—η επιγραφή
πριονίζει το t στο σταυρουδάκι
του βαφτίζεται ο δούλος του Θεού
Δημήτριος-Jimmy.

Το *Seaburn*

πελεκίζει δίγλωσσα ράφια

που δεν ξελαφρώνουν με τίποτα.

Στριμώχνονται

ρίγανη σουβλάκι *swarma empanadas*

το *Indian Goddess*

σαν να τρώει μια σπιθαμή *curry* από

το *Acropolis*.

Αστόρια,

Q και N lines

οι μεζέδες σου,

δολώματα πολυγλωσσίας.

«Οποροπολείο Ο Κήπος»

αλεξίσφαιρη αντίκα

για μια προφορικότητα ήδη κιόλας

στην εντατική.

Mike's Brunch Omelets

στη βιτρίνα

πολυχτυπημένες

καταπίνουν εν ριπή οφθαλμού

διασκορπισμένα φωνήεντα

στην άκρη του ματιού στάζοντας

Omeletes.

Αστόρια

καταφερτζού της διαφοράς

πολυεθνική σουπιά μου εσύ

σου το χρωστώ ·

ένα απογευματάκι που σήκωνε καμπαρντίνα Midwestern επισκέπτη

λαμπιόνια παρέταζες

ζεφάντωμα ζεφλούδισες

μια παράδοση επιδόρπιο τράταρες

ορεκτικό του μέλλοντος ζεφούρνισες.

Bilingual Poetics

«πως πέρασα τρελή στην ξενιτιά»

B. Τσιτσάνης

Ξενιτιά: τρέλα *alert*

poet
ποτέ
πέτο
πότε
τόπε

Πότε το 'πε; Ποιητής στο πέτο ποτέ

Εξορία/exile

exile
elixe
lexei
elxei

exile
έληξε
λέξη
έλξη

Exile: expired word attraction

Διήρηκησε έλζη

έλα, last
ελαστικά
ελυστικά
ελκιστικά!

βέρος eros
χορταστικός

Greek Time, Προτεσταντικά

καθυστερηση

Editor's Target:

rigorous πυρ review

Languages Flirt

Γλώσσες φλιρτ

φι λι ρο ταυ

[φι λι ρο ταυ]

φιλιού αρτ

Γλώσσες φιλιού τέχνη

greek american

Translation note: «κερκ», πρβλ. Τζέιμς Τ. Κερκ (James T. Kirk), πλοίαρχος του διαστημοπλοίου Εντερπράιζ στη σειρά επιστημονικής φαντασίας ΣταρΤρεκ. Η αποστολή του διαστημοπλοίου ήταν, κατά το μότο της σειράς, «να ανακαλύψει παράξενους νέους κόσμους, να αναζητήσει νέα ζωή και νέους πολιτισμούς, να φτάσει θαρραλέα εκεί που κανείς δεν έχει φτάσει ποτέ».

γκreek αμερικαν

κreek γ αμερικαν

κreek μεγα ρικαν

κreek μεγα κρινα

great lilies creek

κreek μεγα κρινα

κερκ μαγε να κερι

(νέοι πολιτισμοί)

Ερωτική Αποστολή

μου έλλειψαν τα μάτια σου
μου έλλειψαν τα μάτια σου
με lips ου λε αν τα μάτια σου
με lips λουστά ου ε αν μάτια
με lips λουστά άτια ου ε αν μ
με lips λουστα άτια ανεμου

με άτια ανέμου lips λούστα
με άτια ανέμου χείλη λούστα

Bilingual Poetics

Δημοσιογραφία Χωρίς Αρχές

λες λες λες λες λες λες λες λες.
less less less less less less less less.

Immigrant

σύνορα
operous όνειρα

Αγγελία

γλυκός@lycos.com

Υπεροψία (Ναρκισσισμός)

το κάλλος
του callous

Ethnic Anxiety—Post *Big Fat Greek*

In the intercultural contact zone
languages dive in power
splatter implications unknown.

– Tachycardia. . .

You intoned against an imaginary chart
amplifying the contours of your heart.

– Ταχυκαρδία, from Greek!

I raced to match the climactic peak
to ruin alas the sultry trick.

The heart racing in the beat of self-defeat

– Taquicardia too!

I rushed to your mother tongue awkward retreat.

In the intercultural contact zone
fingertips exclusivity dethrone
affinities zigzag
dictionaries tag:

ager alacer animus

agriculture alacrity animosity

aguacate cocoa mandarina

αβοκάντο κακάο μανταρίνι

αρχέτυπο ακροβάτης αθλητής

archetype acrobat athlete

In the intercultural contact zone

where there can be no room for a singular one

absolutely none,

one language leads to another one,

tongues entangle in arches

of triumphant archeries

intermingling histories

splashing cherries

heart attacking hierarchies

spelling the taste of your heart

mi corazón καρδούλες μου arteries of art.

Ο Τίτλος στην Αυλαία

Πειθαρχημένα.

Αυστηρά προκαθορισμένα

όπως άλλωστε συνηθίζεται.

Κοντέινερ χρόνου στάζουν δαμάσκηνα,

ερωμένης ραντεβού.

Στο γραφείο σήμερα, στις επτά,

λαχάνιασμα εξαντλεί κυλιόμενη σκάλα

άπληστο σύνθημα την πόρτα μαγεύει

χαραμάδα χαράς.

Κάτω από το φως της λάμπας

(σαν μαθητούδια) τα προκαταρκτικά.

Γραφή, ραφή, αφή, φι

ξεντώνουν πρόταση

ομοιοκαταληξίας με κραγιόν.

Κνήμες χάδι

μνήμες λάδι

ουσιαστικά επιβράδυνσης τριβής.

(σάλι φοράς

ζάλη ώρας ·

κομπλιμέντα όπλα

κλοπιμαία κόλπα.)

Συν μετοχές ενεργητικές

υποθετικά αν

άρθρα πυρετός («αρεστός»)

κραυγής απόσταση η αυγή

Stop!

άγχος αγχόνη.

Time is up. Εκκρεμότητα.

Κρεμάστρα αναχώρησης

ταλαντεύει υπόσχεση

long weekend.

Αχ!

Η μελαγχολία του μετά,

απαιτημένα φωνηέντα

χαστούκι για κάθε

απιστία που διαβάσατε ·

νέο ισο-ζύγιο συννευρέσεων

(tryst/trust):

Μία ώρα καθημερινά
μετά το δείπνο απαραίτητα.

Στο κρεβάτι κλεφτά
εσώρουχα ποίησης κατά προτίμηση.

Είκοσι λεπτά με το πρωινό
να γίνει συνήθεια.

Κι αν κατάφερνε σε lunch
break να την στριμώξει
–Τρίτες Πέμπτες εφικτό–
τόσο το καλύτερο.

Αν βέβαια θέλει να δαμάσει τα πάρε δώσε,
τους τρελιάρικους, τους αχαλίνωτους...

Να φρενάρει τέλος πάντων
τους αχόρταγους
τους συντριβανένιους
τους αναβλύζοντες αυθορμητισμούς
την πολιορκία της εκτοπισμένης
της τόσο μα τόσο
–για χρόνια–

παραμελημένης συζύγου.

Διασποράς Ώρα Ελληνικών

Returning

“Could it be that, even in my mother tongue, I can accept myself only as a “foreigner”?”¹

Κατάληξη ακόμα μιας ημέρας
Κατά λέξη γραφή χρόνια τώρα
Αφοσίωση ολική
«ή ταν ή επί τας»
Στην ασπίδα της γλώσσας
Αυτής εδώ
Κόστος τρομερό, αδυσώπητο.

Εξαντλημένος και ο άλλος
Ο εαυτός, ο εκτοπισμένος
–Loved deeply / disrupted²–
Επιστροφή προσδοκούσε
Μάταια ο μαραμένος
Ασθμαίνει, στροβιλίζει
Σκουριασμένη γλώσσα
– Cannot take it any longer
Εντέλει μου σφυρίζει.
Σέρνει στέρηση, στερεύει
Φαρμάκι στάζει αυτός ο άλλος
Ο όφιος του office.

Ο άλλος, αυτός που είναι και δεν είναι
εαυτός
Αυτός που χωρίς αυτόν δεν υπάρχει **απαρτία**
Αυτός που το βαθύ φιλί η πρώτη αμαρτία
Αυτός που βίαια διακόπηκε προς χάριν της
άλλης
Της ζόρικης, της απαιτητικής, της
αδηφάγας
Αυτής που τώρα με ορίζει
Αυτός που σκίζει τον ουρανίσκο στα δυο
Στη νέα ιστορία. Αυτός, ο άλλος ο εαυτός
Rejected, ejected. Πώς να βρω λόγια να του
πω
Ότι ακόμα αγαπώ;

Κροτάλισμα κρίσης, something is amiss.

Παλιό ραντεβού I now sorely miss
Τα σώματα μας να βρεθούν
Όπως ορίζουν ξεχασμένοι μυσ.
Πουκάμισου αλλαγή
Νέα μέτρα, νέες ραφές
On the tip of the
Old tongue
(Long being locked, unused³
What a pity, for so long, an used...)
Φρέσκιες αφές, διχαλωτό φιλί.

Transgression? Συν;
Σαν άνθρωποι του οφφίς και μείς
Our forked tongue claims its lot
Splits the currents of language.
Flickering it flows
Φλου, φλούιδ, flamboyant it floats,
Fluctuates, bursts into
–you guessed–
Guest tongues, creole zones
Doubly inflammable
Εκπλοσιον εν πλω
Δεν την παίζει άλλος κανείς
Cανον-α θρυμμαtease-ι

Works Cited

1. Nancy Huston, “The Mask and the Pen.” In *Lives in Translation: Bilingual Writers on Identity and Creativity*, ed. by Isabelle de Courtivron, 55–68. (Palgrave MacMillan, 2003, 62).
2. Eva Hoffman, “P.S.” In *Lives in Translation: Bilingual Writers on Identity and Creativity*, ed. by Isabelle de Courtivron, 49–54. (Palgrave MacMillan, 2003, 49).
3. Anita Desai, “Various Lives,” In *Lives in Translation: Bilingual Writers on Identity and Creativity*, ed. by Isabelle de Courtivron, 11–17. (Palgrave MacMillan, 2003, 15).

Διασπορική Λογοτεχνία

ο λευκός ελέφαντας

στην εθνική λογοτεχνική κριτική:

ο λερηκός ελέφαντας

Interracial Love (της Διασποράς Λέει, Not a Mere Play)

“To turn toward the further theorization of play as a site from which to investigate the body’s role in the production of the imagination, and play’s relationship to political economy, will enable the emergence of new theories of social revolution through the physical and imaginative pursuit of novel feelings, affects, or states of being that require the extension of the mind’s boundaries, and thus the constitution of new language and ideas will be taken (though it may seem ironic) seriously as a source of real political and historical change.” Rachel Shields]

[Translation note: ομοbeard – ομογένεια]

γλώσσα πηgaine

β-αθεα

aima goal

loss εαυτού the gain.

π-ρωτα φιλί

εμβεερία μεθυστική

αγαρημένες ρωγμές

m-eat each other

hello! άρωμα, χρώμα

Άλλο

we lay / we play

ομοbeard is dead

I teach her to say

η αφή μου / η αφή της

στάση απόστασης

we wink / ομοbeard’s ταφή

we laugh / we are ταφ

misspell ταφτότητα

I will meet you here
I will meet you there
I will meet you everywhere
Post it in public
Post at the public court

Post-racial α-post-ασία.

Η Διασπορά σαν Μετανάστης στην Ελλάδα

Η μαύρικη ελληνική διασπορά

αυτή η παντρεμένη έξω από την ομογένεια

Η σκούρα ελληνική διασπορά

αυτή που βλέπουν έξω σαν κατώτερη σκούρα

Η καφέ ελληνική διασπορά

αυτή που βιώνει τον αποκλεισμό του μεικτού

Η πορτοκαλί ελληνική διασπορά

αυτή που δεν επαναπαύεται στην λευκότητά της

Η έγχρωμη ελληνική διασπορά

αυτή που θα μαχαιρωθεί τα μεσάνυχτα σε σταθμούς μετρό «ελλάς»

Η rainbow ελληνική διασπορά

αυτή που θα προπηλακιστεί στην Ομόνοια

Η ελληνική διασπορά με τις μνήμες του

Αμερικάνικου του Αυστραλέζικου του

Ευρωπαϊκού αυτοχθονισμού

Αυτή η διασπορά αυτές τις μέρες
δεν είναι σίγουρο καν
αν η οργή πνίγει την φωνή της
ή αν η σιγή αναβάλλει επ'άοριστο
οποιαδήποτε υποψία καλοκαιρινής
«επιστροφής»

Those of Us, The Other Diaspora Collective

There are those of us who immigrated to this country with next to nothing and now find ourselves accomplished—the American Dream is imprinted on our bodies. The endless labor, the immense overtime, the never-ending exhaustion. The sacrifices in our relentless, all-consuming investment in the work ethic.

Those of us who arrived with almost nothing and have experienced socioeconomic mobility—the benefits that the social structure extended to us we intimately know. We were largely spared the specter of discrimination (the normative ones with minor scratches mostly). Granted privileges exclusively reserved for immigrants from Europe. No one speaks about the multiple breaks we received, our collective secret.

And those of us “successful” immigrants—the fellow immigrants who achieved alternatively we recognize. Highly qualified professionals who opted to live modestly rather than partake in cutthroat unethical practices; rather than play the game. Hard-working individuals excluded, even expelled, from the ruthless labor market, devoted instead to nonglamorous, underpaid jobs: independent researchers, freelance writers, artists, caregivers.

Those of us. We acknowledge fellow immigrants—both those of the past and our contemporaries—whose work ethic paralleled ours yet their successes were derailed by the political and the corporate establishment. By speaking up against social injustices—pioneers in defending democratic political principles—they paid dearly for rocking the boat. Some with their lives—we honor Louis Tikas. Others, marginalized outcasts—we remember those persecuted by McCarthyism. And those by a less sanctioned but nevertheless insidious system.

Those of us who had nothing yet accomplished something—we whisper among ourselves about those things we so well know—our failures (oh these grave failures, we dare not confess even to ourselves); our triumphs, our silences, our quiet dreams...

Those of us. The post-1970s Greek/American immigrants. Aging in the suburbs. Aging, period. What was it all about, we ask?

In the age of the pandemic when questions of mortality press, the question forces itself, what was it all about? There is no ethnic story to represent us. No diaspora identity story either.

In the age of heritage, sugarcoated ethnic stories outrage us. The pride in struggle & success exhausts us, ages us. So tiring, infuriating, in its inattention on—its refusal, in fact, to recognize—how it harms people who have been struggling (struggling generation-after-generation with an eye on the prize) to only be stepped on, degraded, killed by insidious systems. What to do? Our wrinkles look at each other knowingly.

Us. What is next? Next to us. And far away. Others who made it differently. Others, the dissidents. Others who resisted, others who were destroyed. Others, alternatives. Others, the forgotten people. Non-normative others. Greek/Americans of various colors, accents, styles, shades. Here. In Greece. In other diasporas. With those who are dehumanized, unfairly persecuted, in solidarity.

Us, what is next, we know. To name. Not an identity. Not a culture. But to assert a position. Speak historically. About us. About others. About those in the past, and those in the present. This speaking makes a collective, animates The Other Diaspora Collective, an alliance of relevance. They work for this accomplishment: our words, our public stance, our directive. This doing, I would call, a matter of substance, a badge of pride.

There are those of us. Others.

Published in *Dispatches from Quarantine*, 2021

Train of Thought in the Era of Covid

Περίπατος καθημερινός
Προσεκτικά επιλεγμένος, συμβολικός.
Την σιδηροδρομική γραμμή παράλληλα ακολουθώ
Πάνω στο μίλι στροφή δεξιά
Αμέσως μετά και πάλι δεξιά
Την σιδηροδρομική γραμμή παράλληλα ακολουθώ
Πάνω στο μίλι στροφή δεξιά
Αμέσως μετά και πάλι δεξιά
Να κλείσει επιμελώς ο κύκλος
Τέλειο παραλληλόγραμμο
Ο τομέας που μου έχω αναθέσει.
Τελετουργική πειθαρχία
Λειτουργική φρουρά.
Τις ράγες επιβλέπω
Το πέρασμα απρόσκοπτο να είναι.
Οι διαβάσεις απόλυτα ομαλές
Παράλληλα ανοίγματα διαπεραστικά.
Ανεξάντλητοι οι ορίζοντες.

Και αν πέρασμα αμαξοστοιχίας
Χάρη μου κάνει την γεωμετρία της
Ρουτίνας να θρυμματίσει
Τρελαίνομαι, ανεξέλεγκτα χοροπηδώ
Διπλώνομαι στα δυο
Σε παραλήρημα χαιρετώ
«Πάρε με μαζί σου, πάρε με αλλού!»

Μα κι αυτά ζετρελαμένα, παρατηρώ
Φωνίτσες σε συγχρονισμό
«Πάρε μας μαζί σου, πάρε μας αλλού!»
Πλαστικές σημαίες με πάθος ξεδιπλώνουν εαυτούς
Ανάλαφρα με διαστέλλουν
Μια ιδέα εμφυσούν
Αυτά τουλάχιστον μπορούν
(την ιδέα επιταχύνουν)
Από του σώματος την φυλακή
—την λιπαρή ασφυζία

Να δραπετεύσουν
Τα γάντια προστασίας, η μάσκα

Καβάλα στα βαγόνια
—Yeehaw! Yeehaw!

Yiorgos Anagnostou

